సూరి సిద్ధాంతం - 3.

"బ్రాహ్మణులసంగతి ఏమయింది చెప్పు! ఒకప్పుడు వాళ్ళలో ఈ జీవశక్తి ఉండదగినంత ఉండే ఉండాలి. అప్పుడు వాళ్లు తను చేతులలో ఉన్న కర్మయోగాన్ని పట్టుకు ఏడవక, లక్షమందిలో ఒకడికి కూడా అందని జ్ఞానమార్గం కోసం పోయినారు. ఆ మితిమీరిన తిండితో జీవశక్తి మందగించిపోయింది. తద్దినాలు పెట్టించే దేవతాస్వరూప బ్రాహ్మణుడి మొహం చూస్తే నీకు జఠరాగ్ని మందగించిన లక్షణాలే కనబడతై, నాకు జీవశక్తి మందగించిన లక్షణాలుకూడా కనబడతై. ఈ కాలపు బ్రాహ్మణుడు కర్మ చెయ్యలేడు. ఆకలి లేనివాడికి ఏ పదార్థం రుచించనట్టు ఈ బ్రాహ్మణుడికి ప్రతీపనీ తప్పుగా కనబడుతుంది. మడికట్టుకుని వస్తుంటే శాస్త్రపోగు కాలికింద పడగానే వెళ్లి మళ్ళీ స్నానం చేసివస్తాడు. తనలో జీవశక్తి చచ్చిపోయింది కనక, తన ఆటలు సాగుతున్నై కనక, ఇంకా జీవశక్తి చావని ఇతరకులాలవాళ్ళను ఏ పనీ చెయ్యవద్దంటాడు - ఆకలికానివాడు మూడుతున్నవాణ్ణి. అన్నం తిననివ్వక పక్కన చేరి అన్నంలో మట్టిగడ్డలు చూపించి

అన్నం పారెయ్యమన్నట్టు! ఇతరులు చేసే కర్మకు తనెట్లా బాధ్యుడో? - తన శాస్త్రం ప్రకారమే చూసినా!...సనాతన మతం అన్నవాడినల్లా జైలులో పారెయ్యి! ఒక సంవత్సరం లోపల ఈ హరిజనుల్లోనుంచి సూపర్‌మాన్ రాకపోతే నా పేరు సూరి కాదు!...ఈసారి గాంధీ వాళ్ళలో పుడితే ఆశ్చర్యం ఏముంది?"

:: :: ::

ఒకప్పుడు నేను మనుష్యులంతా మంచివాళ్లూ చెడ్డ వాళ్ళూ రెండురకాలుగా ఉంటారనుకునేవాణ్ణి. కాని మనుష్యులతో నాకు సంపర్కం ఎక్కువయినకొద్దీ ప్రతివాడిలోనూ మంచీ చెడూ ఉన్నదని గ్రహించాను. ఇదొక పెద్ద డిస్కవరీ కాదు. కాని దీనిమీద కొంత బుద్ధిని ప్రయోగించి నిజమైన డిస్కవరీ ఒకటి చేశాను. మొత్తానికి బుద్ధిని ఉపయోగించటాన్ని గురించి సూరితో ఎప్పుడు చర్చించుదామా అని ఆరాటపడ్డం మొదలుపెట్టాను.

మర్నాడుదయం మొదటి కిత్తాపడ్డ తరవాత ఇద్దరం తీరిగ్గా కూర్చున్నాం.

"ఒరే సూరీ! నేనో కొత్తవిషయం కనిపెట్టాను!" అన్నాను.

"ఏమిటా అది?" అన్నాడు సూరి పరధ్యానంగా.

"కృత యుగంలో ధర్మం ఒంటికాలిమీద నడుస్తుందనీ రాను రాను కలియుగంలో ఒక పాదంతోనే నడుస్తుందనీ నువ్వు నమ్ముతావా?"

'ఒక్క కాలితో నడవటం ఎలా వుంటుంది?' గెంతుకున్నాను.'

"ఏడిచావులే! నా మాటకు సమాధానం చెప్పు. నీ కటువంటి నమ్మకం వున్నదా?"

"ఆ! ఏం?"

"మరేం లేదు! నేనది శుద్ధ అబద్ధమని నిరూపిస్తాను."

"నిరూపించు!" అన్నాడు సూరి ఆశ్చర్యంతో. ప్రతి రోజూ వాడి వుపన్యాసాలకు గురిఅయ్యే నేను వాడికి లెక్చరివ్వటానికి చాలా గర్వపడ్డాను - కొద్దిగా భయపడ్డాను. మరేం లేదు. దొంగవెధవ! ఏదో వాదన పెట్టి మనడిస్కవరీలు డిస్కవరీలు కావని నిరూపిస్తాడు! మనోవిషయం ఏమిటంటే వాడు పురాణాదులతో ఏకీభవిస్తున్నాడంటే ఏదో దొంగ ఎత్తు ఎత్తాడన్నమాటే! ఎందుకు? ఒకసారి నేను మన పురాణాలంత నమ్మదగినట్టుండ వన్నాను. వాడిలాగే కళ్లు పెద్దవి చేసి అమాయకుడల్లే "ఏం?"అన్నాడు .నేను ప్రహ్లాదచరిత్రను తీసుకుని ప్రహ్లాదుడు చావకపోవటం, భగవంతుణ్ణి ఎక్కడపడితే అక్కడ చూపిస్తానని చూపించగలగటం, హిరణ్యకశ్యపుడు శాస్త్రోక్తంగా చచ్చిపోవటం మొదలైనదంతా సింబాలిక్ కాని, కథ ఎంతమాత్రం నమ్మటానికి వీల్లేదన్నాను. ఇక సూరి తగిలాడు. బాబూ! ప్రహ్లాదచరిత్రలో ప్రతి అక్షరం ట్రూటులైఫ్ అన్నాడు. ప్రహ్లాదుడు క్లియర్‌గా సైకిల్ మీడియమ్ అన్నాడు. ప్రహ్లాదుడు చేసిన పనులలో మామూలు క్లేర్ వాయంట్లు చెయ్యలేని వేవీ లేవన్నాడు. నరసింహమూర్తి ప్రత్యక్షం కావటం అన్ది ప్యూరీ ఫేసాక్షిట్ మెటీరియలైజేషన్ అన్నాడు తండ్రిని చంపేటందుకు

కావలిసొచ్చిన మెటీరియల్ యావత్తూ ప్రహ్లాదుడే సప్లయి చేశాడన్నాడు. ప్రహ్లాదుడే మళ్ళీ డిమెటీరియలైజేషన్ కూడా చెయ్యగలిగాడు చూడమన్నాడు. ఈ ప్రవాహానికి ఏ మద్దు వెయ్యను? అసలే నాకీ స్పిరిచుఆలిజం అంటే అమిత అనుమానం తరువాత దాన్నిగురించీ నాకు ఏమీ తెలీదు. ఇప్పుడుకూడా ఇటువంటి దొంగఎత్తు ఎత్తి కలియుగంలో ధర్మం గెంతుతున్నది కాని నడవటంలేదని నిరూపిస్తాడని నాకు ఒక చెంప అనుమానం వుండనే వుంది..,నా వుపన్యాసం ప్రారంభించాను.

"వెనకటి యుగాల్లో అంతా సజ్జనులయినప్పటికీ, అందరి మంచితనాన్ని కప్పిపుచ్చగల ఒక దుర్మార్గుడుండేవాడు. ఆ రోజుల్లో అయితే రాముడూ లేకపోతే రావణుడూ ఒక్కొక్క కంటకుడు అనేకవేల సంవత్సరాలు భూమ్మీద ధర్మం అన్నమాట వినపడకుండా చేసేవాడు. ఇప్పుడో? ఇప్పుడు రావణుడూ లేడు. రాముడూ లేడు. ప్రతివాడిలోనూ కొంతరాముడూ కొంత రావణుడూ వున్నాడు. నీ కృతయుగంకంటె ఈ కలియుగమే బాగుంది-నన్నడిగితే!" అన్నాను.

సూరి "హాఁ! హాఁ!" అంటూ వాడి వెధవనవ్వు నవ్వటం మొదలు పెట్టాడు.

నాకు వళ్ళుమండి "ఎందుకురా ఆ వెధవనవ్వు? చాతయితే నేను యేం పొరపాటు పడ్డానో చెప్పు!" అన్నాను.

వాడు యథాప్రకారం "సారీ!" అని నన్ను ఖండించటం మొదలు పెట్టాడు.

"ఓరి పిచ్చినాయనా! నువ్వు రావణుడివైనా రాముడివైనా నీకు సృష్టిలో స్థానంవుంది. ఆ రెండు శక్తులూ నీలో యేకమైపోగానే నీలో లైఫ్‌ఫోర్సు చచ్చిపోయింది. నిన్ను మళ్లీ కరగవెయ్యవలసిందే. ఇబ్సన్ రాసిన పీర్ జెయన్‌ట్ చదువు."

నేను కష్టపడి అర్ధరాత్రివేళ నిద్రలేకుండా చేసిన రిసర్చి యావత్తూ సూరి ఒక్క ముక్కతో తేల్చివెయ్యటం నాకిష్టంలేకపోయింది. నేను వాడితో లడాయి వేసుకున్నాను.

"ఒరే సూరీ! నీ పిడకబొట్టెతర్కం నా దగ్గిర పనికిరాదు. సృష్టియొక్క ఆదర్శమేమిటి? మంచితనమా, దుర్మార్గమా?"

"నేనా విషయం ఇంకా సృష్టినడిగి తెలుసుకోలేదు. సృష్టిలో వెల్తురూ ఉన్నది, చీకటీ ఉన్నది ప్రకృతికి వెలుతురును చూస్తే ప్రేమగాని, చీకటిని చూస్తే కోపంగాని వున్నట్టుతోచదు

"జయ విజయులను దుర్మార్గులుగా పుడతారా, సన్మార్గులుగా పుడతారా అని అడిగితే తడువుకోకుండా దుర్మార్గులుగా పుడతామన్నారు. ఒక్కజన్మలో భగవంతుణ్ణి చేరుకోటానికైనా సరే నీవంటివాడుగా పుట్టటాని కంగీకరించి వుండరు. నా మాటనమ్ము. స్వర్గానికీ నరకానికీ దారి ఒకటేనని వాళ్లకు తెలుసు!"

నేను కాస్సేపు ఆలోచించాను.

"అయితే స్వర్గం నరకం ఒకటే నంటావా? పుణ్యం పాపం ఒకటే నంటావా?"

"మంచీ చెడూ ఒకటేనన్నానా! కాదు! నేనన్నదల్లా త్రిశంకుస్వర్గంకన్న నరకమైనా మంచిదేనన్నాను. నీ కన్న ఒక రావణుడి కెక్కువపదవి వుందన్నాను ప్రపంచంలో. ఏదో కర్మచెయ్యి, అజగరవ్రతం మంచిదికాదన్నాను."

"అట్లా అయితే నువ్వెవర్నీ ఒప్పించలేవు. ఏ పనీ చెయ్యకుండా వుండటం మంచిదంటాను, పాడుపని చేసే కన్న!"

"నువ్వు పాడనగానే సరా? నీకు మంచిచెడ్డలనుగురించి ఏం తెలుసో చెప్పు. నీ కిష్టమైనదంతా మంచి, నీ కిష్టంకానిది చెడూ అనుకునేవాడివి మంచిచెడ్డలతో ఏం పనిరా!... నాకు అడ్డం రాకు! అలా కాకుంటా, నీకు మంచి చెడ్డల్లో, స్వర్గ నరకాల్లో నమ్మకంవుందా? నీకు మంచినిచూస్తే ఇష్ట మెందుకు? చెడునుచూస్తే అసహ్యమెందుకు?"

"దుష్టుడికి దూరంగా వుండమన్నారు."

"నీ కర్మ అంటూ ఒకటి ఏడిస్తే ఏ దుష్టుడు నీ పక్క వున్నా నిన్నేమీ చెయ్యడు. నీకు నీ కర్మ అంటూ లేదు. నువ్వు దుష్టుడికి దూరంగా పోయి నిర్వ్యాపారత్వం వాతపడి త్రిశంకుస్వర్గం చేరతావు.

"ఒక్క వుపమానం చూడు. నీలో ఆకలంటూ ఒకటి పుట్టినప్పుడు ఏదో తింటావు. అది మంచిపదార్థమయితే నీకు సహాయంచేసి బలం యిస్తుంది. అది అరగని పదార్థమయితే కడుపులో నెప్పివస్తుంది. దానికిమందు పడవలసివస్తుంది. అది డాక్టరు చేతిమీదుగా ఇవ్వబడటం ప్యూర్ ఆక్సిడెంట్. నీకే ఆ చికిత్స చాతయి వుండవచ్చును. అప్పుడూ మందు

నువ్వే పుచ్చుకుని బాగుపడతావు. ఆ విధంగానే వీలో జీవశక్తి, లైఫ్ ఫోర్స్ వుంది, జఠరాగ్ని మాదిరిగానే. అది లోపల ప్రజ్వరిల్లుతూంటే ఏదో కర్మ చెయ్యకుండా ఊరుకోలేవు. నువ్వు అన్నంతినేటప్పుడు తెలివిగలవాడివైతే నీ కరిగే పదార్థాలు చూసి మరీ తింటావు. నీ కరిగే పదార్థాలు - గమనించు! ఇంకొకడితో సంబంధములేదు! ఆ విచక్షణ లేకపోతే కడుపులో నెప్పి వచ్చినట్టుగానే నువ్వు నరకం అనుభవిస్తావు. [ఆ నరకంయొక్క తత్వం తరువాత విచారిద్దాం.] దానికూడా మందుకావలిసివస్తుంది. అది నువ్వే తీసుకోవచ్చును. లేదా తెలిసినవాళ్ళు నీకు మందివ్వచ్చును. నీలో ఆ లైఫ్ ఫోర్సు - ఆ జఠరాగ్ని లేకపోతే నువ్వెందుకు పనికొస్తావు?

"ఇక ఒక్కక్షణం మనవాళ్లు చెప్పే నరకాన్నిగురించి ఆలోచిద్దాం. మనవాళ్లు చెప్పే నరకం ఖయిదు మోస్తరుగా వుంది. నువ్వు అరగని పదార్థాలు తిని కడుపు నెప్పితో బాధ పడుతున్నవాడల్లే లేవు. దొంగతనంచేసి విచారింపబడి ఖయిదు అనుభవిస్తున్నవాడల్లే వున్నావు. ఒక్కటాలోచించు. ఈ జైళ్లు ఏ క్షణం పోయినా పోవచ్చును అది శాశ్వత సంస్థ కాదు. మనం పెట్టుకున్నది. మనం తీసేసేది. ఈ కడుపులో నెప్పి? ఇది శాశ్వతం. డాక్టరు శాశ్వతం. మందు శాశ్వతం, పైగా మనిషినిపట్టి రోగం. రోగినిపట్టి మందు. డాక్టరు నామమాత్రం. వరుసగా నూరుమంది దొంగలను తీసుకురా. అందరూ ఒక్కొక్క రూపాయి దొంగతనం చేసినవాళ్ళనుకో మాటవరసకు. నీకు న్యాయం ఏ మాత్ర

మైన తెలిసుంటే అందరికీ ఒకటే శిక్ష ఇస్తావా! ఎప్పుడు ఇవ్వవు. తలకొక పది జామకాయలచొప్పు ఒక వందమంది కివ్వు. అందరికీ కడుపునెప్పి వస్తుందా? రాదు. అరిగించు కునే శక్తి వున్నవాడు పది జామకాయలు తీసుకున్నందుకు ఎందుకు శిక్షపడాలి? నేను అరగని పదార్థమే అన్నాననుకో. ప్రకృతినాకు కడుపునెప్పి ఇవ్వటం సహజంకాని, దొంగలు పడ్డ ఆరునెలలకు కుక్కలు మొరిగినట్టు, తిన్న యాభైసంవత్స రాలకు నేను చచ్చి, యమధర్మరాజుదగ్గిర నన్ను విచారించి "అబ్బాయి, మా చిత్రగుప్తుడి లెక్కప్రకారం నువ్వు యాభై సంవత్సరాల ఆరునెల్ల పదిరోజులకింద వురయం నాలుగు ఘడి యలవేళ పది జామకాయలు తిన్నావుట! అట్లా నరకంలోకి వెళ్ళి కాస్తకడుపునెప్పి అనుభవించిరా!" అంటే! నాకు కావలిసింది. డాక్టరు! ఆసుపత్రి!"

"మనవాళ్లు చెప్పేనరకం నీ ఆసుపత్రేనేమో?"

"అట్లా అయితే ఆ రోగాలు నయంచేసే పంపిణి వుంచవలసినట్టు వుండక మన ఆసుపత్రుల్లో వున్నట్టే వుండన్న మాట. ఆ డాక్టర్లు మనడాక్టర్లకంటే రెండాకులెక్కువ చది వినవాళ్ళన్నమాట!... అటువంటి ఆసుపత్రిలోకి పొయ్యేకన్న రోగమే అనుభవిస్తాను. నాకు మందిచ్చే డాక్టరుకు నన్ను చూస్తే జాలిలేకపోతే, నేను పడుతున్నబాధయందు సాను భూతి లేకపోతే నాకు రోగం నయం కానక్కరలేదు.

నేను కొంత కంగారుపడ్డాను. సూరి కడుపునెప్పి నొకదాన్ని లాక్కొచ్చిమాట్లాడే మాటలన్నీ ఆముదం కంపు జేశాడు.

"ఆకలయితే అన్నం తినటానికీ, నువ్వు చెప్పే పుణ్య పాపాలకీ నువ్వనుకున్నంత సంబంధం లేదేమో?" అన్నాను.

"మళ్ళీ జాగ్రత్తగా విను! మట్టిబుర్ర! నీలో జఠరాగ్ని వున్నట్టుగానే లైఫ్‌ఫోర్స్ - తెలుగు తెలీదు! జీవశక్తి అందాం - కూడా ఉంది. అమీబా దగ్గిర నించీ రకరకాల జీవకోట్లన్నీ చూస్తూవస్తే ఈ జీవశక్తి మనిషిలో ఎక్కువగా వుంది. రేపు మనిషిలోవున్న జీవశక్తికంటె ఎక్కువ జీవశక్తి గల కొత్తప్రాణి ప్రపంచంలోకి రావచ్చును వాణ్ని సూపర్ మాన్ అను, దేవతను వాడిభావాన్ని దేవత్వం అను. మొత్తానికి ఈ ఆదిమానవుడిఛాయలు అప్పుడప్పుడూ కనిపించకపోవటంలేదు. నీకన్న తక్కువ లైఫ్‌ఫోర్స్‌గల జంతువుయొక్క మంచి చెడ్డలు నా కెట్లా చాలవో, నువ్వు ప్రపంచంలో అడుగు పెట్టగానే ఇతర ప్రాణికోటిని నీ లైఫ్‌ఫోర్స్‌తో ఎట్లా పక్కకు నెట్టేశావో, అట్లాగే రాబోయే సూపర్‌మాన్ నిన్ను అట్లా నెట్టేస్తాడు. నువ్వు అసంభవ మనుకుంటున్న పనులన్నీ చేస్తాడు. ప్రపంచకంలో అందరూ సుఖంగా బతకదగినన్ని పదార్థాలున్నాకూడా కొందరు మాడిచస్తుంటే నువ్వు వాళ్ళకు భోజన సమపాయం చెయ్యలేక గుడ్లుపెట్టుకు చూస్తున్నావు. రాబోయేవాడి కది చాలా సులభం. ప్రపంచం యావత్తూ ఒక్కటే సంస్థ చెయ్యగలశక్తి వాడి కుంటుంది. వాడిలోనూ చెడు వుంటుంది. ఎట్లా వుంటుందో వాడిబోటి వాళ్ళు చెప్పవలసిందే నీలో చెడు నీకన్నతక్కువ లైఫ్ ఫోర్స్‌గల జంతువులకేం తెలుస్తుంది. వాణ్ణి చూడగానే నీ

ఒక దేవుడిథియరీ మర్చిపోయి వాడికాళ్ళమీద పడతావు-ఇప్పుడు వాడి ఛాయల కాళ్ళమీద పడుతునే ఉన్నావు!

"ఇక తిన్నది అరక్కపోవటం విషయం మాట్లాడదాం. నీ కాకలిగా వున్నప్పుడు తినదగిన దానికన్న ఎక్కువ తింటూవస్తే నీలో వున్న జఠరాగ్ని చచ్చి. మాంద్యం ఏర్పడుతుంది. బ్రాహ్మణుల సంగతి ఏమయింది చెప్పు! ఒకప్పుడు వాళ్ళలో ఈ జీవశక్తి వుండదగినంత వుండే వుండాలి. అప్పుడు వాళ్ళు తమచేతులో వున్న కర్మయోగాన్ని పట్టుకు యేడవక, లక్షమందిలో ఒకడికికూడా అందని జ్ఞానయోగం కోసం పోయినారు. ఆ మితిమీరిన తిండితో జీవశక్తి మందగించి పోయింది. తద్దినాలు పెట్టించే దేవతాస్వరూప బ్రాహ్మణుడి మొహంచూస్తే నీకు జఠరాగ్ని మందగించిన లక్షణాలే కనపడతై; నాకు జీవశక్తి మందగించిన చిహ్నములుకూడా కనపడతై. ఈ కాలపు బ్రాహ్మణుడు కర్మచెయ్యలేడు. ఆకలి లేని వాడికి యే పదార్థం రుచించనట్టు ఈ బ్రాహ్మడికి ప్రతి పనీ తప్పుగా కనపడుతుంది. మడికట్టుకుని వస్తుంటే కాస్త పోగు కాలికింద పడగానే వెళ్ళి మళ్లీ స్నానంచేసి వస్తాడు. తనలో జీవశక్తి చచ్చిపోయిందికనుక, తనఆటలుసాగుతున్నాయ్ కనక ఇంకా జీవశక్తిచావని ఇతరకులాలవాళ్ళను ఏ పనీచెయ్య వద్దంటాడు — ఆకలికాని వాడు మాడుతున్నవాణ్ణి అన్నం తిన నివ్వక పక్కనచేరి అన్నంలోమట్టిగడ్డలు చూపించిఅన్నం పారెయ్యమన్నట్టు! ఇతరులుచేసే కర్మకు తనెలా బాధ్యుడో?- తనశాస్త్రప్రకారమే చూసినా!

"ఇక రోడ్ పక్కన చూర్చుని దీనంగా చెప్పులు కుట్టే

వాడి గతి చూడు. వాడిమొహంలో ఆకలితీరే అన్నం తినని వాడి లక్షణాలున్నై. పాపం, మానవుడు నిర్మించిన యాభై అంతస్తుల మేడల్లో, డెబ్భైమైళ్ళ వేగంతో పొయ్యే రైళ్ళలో, కార్లలో, మూడొందల గంటకు పొయ్యే విమానాల్లో, వేదాంతగ్రంథాల్లో దాన్లో, దీన్లో, వాడికేం భాగం వుంది? వాడిలో జీవశక్తినిచూస్తే ఎవరి గౌరవం లేదూ? వాడిమొహాన మన పాదధూళేనా వాడి ఆకలిని సారాయితోనూ,కల్లుతోనూ తృప్తిపరచి, యే కొలుపులో జరిగినపుడు వేటలునరికి సంతోషించవలసిందేనా? వాడా స్థితిలో వుండటానికి సమ్మతిస్తే బాగానే వుండును. అలా జరుగుతున్నదా? అన్నం తిననివ్వమన్నవూ అని అంటే ఏం లాభం, కంచం కూడ ముట్టుకోనివ్వకుండా! వాణ్ణి నీకు ఆరడుగులదూరంలో పోనివ్వవు! వాడిలో లైఫ్‌ఫోర్సు ఇంకా ఎలా చంపాలి?"

సూరి వుద్రేకం పట్టలేక లేచి అటూ ఇటూ పచారు చెయ్యటం మొదలు పెట్టాడు. వాడిమొహం క్రోధంతో భయంకరమైపోయింది.

"మై - గాడ్! సనాతన మతం అన్నవాడినల్లా జైలులో పారెయ్యి! ఒక్క సంవత్సరం లోపల ఈ హరిజనుల్లో నుంచి సూపర్ మాన్ రాకపోతే నా పేరు సూరికాదు! బంగారం కావాలంటే పాడుపడ్డగనులే మళ్ళీ మళ్ళీ వెతికితే ఏం ప్రయోజనం? కొత్తచోట వెతుకు. వాళ్ళ పాసిబిలిటీస్ పరీక్షించిన వాడేడీ? ఈ సారి గాంధి వాళ్ళలో పుడితే ఆశ్చర్యం ఏముంది?"

—o—